

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/47/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514010369
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2514010369.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Martina Žovince v trestnej veci obžalovaného H. O., pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 30.09.2015, č.k. 2T/118/2014-773, na verejnom zasadnutí dňa 10.3.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec sa vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Okresný súd Piešťany rozsudkom zo dňa 30.09.2015, č.k. 2T/118/2014-773 rozhodol tak, že obžalovaného H. O. uznal za vinného v bode 1 zo zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a odsek 1 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona a v bode 2 z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom a právnom základe, že

1. najmenej v období od 01. augusta 2013 do 01. decembra 2013 v meste J. ako aj na iných miestach po tom, ako spolu žil v spoločnej domácnosti s H. F. túto opakovane najmenej 110 krát telefonicky, 10 krát prostredníctvom MMS správ a 585 krát prostredníctvom SMS správ kontaktoval proti jej vôli a to z mobilných telefónnych čísiel XXXX XXX XXX, XXXX XXX XXX a XXXX XXX XXX na telefónne číslo XXXX XXX XXX a to najmenej v dňoch 17.09.2013, 20.09.2013, 21.09.2013, 22.09.2013, 23.09.2013, 26.09.2013, 30.9.2013, 1.10.2013, 2.10.2013, 3.10.2013, 5.10.2013, 7.10.2013, 8.10.2013, 9.10.2013, 10.10.2013, 11.10.2013, 14.10.2013, 15.10.2013, 16.10.2013, 17.10.2013, 18.10.2013, 20.10.2013, 21.10.2013, 4.11.2013, 5.11.2013, 6.11.2013, 7.11.2013, 8.11.2013, 9.11.2013, 10.11.2013, 13.11.2013 a dňa 18.11.2013, pričom ju opakovane hrozbou násilia ako aj inej ťažkej ujmy nútil, aby si vybrala jednu z variant A,B,C s tým, že podľa varianty A budú mať spolu dieťa a on bude naň platiť výživné, podľa varianty B sa stretnú raz do týždňa na dve hodiny a užijú si a podľa varianty C príde o prácu, auto, pôjde do väzenia na dva roky natvrdo za nejakú krádež a bude ľutovať a prosiť, aby prestal, pričom jej uvádzal napr., že: „mas me na svedomi prostrelim si hlavu“ , „ja ti rikal neojeb me“, „si 24 h denne hľadana komplet jen at to vis.. z te dobre strany...“, na jej žiadosť aby jej dal pokoj jej uviedol, že „nebudes! Nikdy v živote! Pokud nepristoupis na jednu z tutech variant, nebude H.. To ti hovorim ty vaho. V tom pripade proste, jakoze nechci ti, ja jenom proste rikam co bude ten zlomek toho protoze to bude snad nejhorsí co bude existovat, protoze bud se, bud budeš v truhle, bud skoncis v truhle, nebo vsichni vostatni okolo, H. vyber si becko, jednou tejdne, nazdar, budeš nejstastnejši, za A, nebo za B H.. Myslim to tedkon vazne a dej do prdele emoce, jestli ti ten ksicht zustane, jestli ti zustane ruka, noha, je mi to jedno, je mi to fuk jestli ze se budeš plazit a prosit ze prosim te prosim te ti reknu ne!“, taktiež jej uvádzal, že „Mas smulu, takže H.. Oukej. Du na ty policajty, dostanes dva roky natvrdo, prijdes vo papiry, vyhodi te z

práce behem tejdne, budu pokračovať dal, ty vaho, vodserou to vsichni na vokolo tebe, budou zbytecne problemy, hej?, kolotoc smrti se roztaci, zase si me vojebala, budes se se mnou bavit slusne a budes se bavit tak jak ti rikam, budeme se bavit normalne, pristoupis na jednu z tych moznosti a bude klid H.“, rovnako ju telefonicky, formou SMS a MMS správ opakovane nútil, aby mu zavolala, nakoľko ho zradila a „podjebala“, pričom jej uvádzal, že ak mu nezavolá dá na internet a facebook do práce také veci že je hotovo, pričom jej následne zaslal MMS správu s jej nahými fotkami z ich spoločného domáceho videa s tým, aby mu ihneď zavolala, rovnako jej písal, ktorá fotka bude pre K. lepšia, že má dve minúty na zavolanie a následne jej poslal ďalšie dve nahé fotografie jej tela s tým, že jej dal čas dokedy mu má zavolať a rozumne sa dohodnúť a že to môže zastaviť jedným zavolaním, pričom keď nereagovala tak jej poslal SMS, že to ide dať K. do pošty, k P., k nej, potom na P. na úrad, do M., H., internet už je, facebook tiež a všetci jej kamaráti to vidia, pýtal sa jej, či jej to za to stojí a že jeden jej telefonát to môže zmeniť, pričom spoločnosť K. je jej zamestnávateľom, P. je firma kde pracuje jej otec a brat, v obci P. má trvalý pobyt a v obciach H. a M. bývajú jej príbuzní, taktiež sa jej vyhrážal, tak, že jej poslal MMS správu s fotkou nejakého muža, ktorý mal rozbité ústa a vybité zuby a telefonicky jej uvádzal napr.: „vis co jsem ti slibil a dodrzim to a rikal az te potkam a vis ze to prijde, a rikal ti kam nemas nikdy chodit, chces do konce zivota se otacet a bat se? Chces do konce zivota ty vole cekat co bude ze ty vole blbe nastartujes? Chces cekat to ze proste cokoli i vostatnim okolo H.? Stoji ti to za to?, znicim ti kompletne zivot, ja tam nepujdu, nikto te z toho nevytahne, budu ti volat, budu ti psat H., cekaji te dva roky natvrdo za kradeze a tuhlencty veci, dalsi veci te proste cekaji H., v tom pripade pokud ty mas tedkon na, mas tedkon do desiti cas aby si se rozhodla, napsala mi normalni rozumnou esemesku v ktery se dohodneme a nebudes zazivat peklo ty a vsichni vokolo tebe a bude to mozna vsecko v pohode, jo, tak proste oukej, ale jinak proste H., jakoze, to ti prisaham, prisaham ti na svoji smrt, prisaham, prisaham, ze bud pytel nebo cerná. Ale proste udelam, uplne, uplne ze ti rikam H. uplne ze maximum. Uplne a nevzdam to. A stacilo rict jenom pojebany za B, polozil by sem telefon, ve stredu by sme se videli a takhle by to nasledovalo, H. rozjebu ti hlavu, normalne, vytece ti mozek, je mi to uplne ze suma fuk ty vaho. Vsetko udelam ty vaho proto!, respektive ja uz ani ne, ale ty vole, uvidis, proste jen za to ze si to pojebany, ze si se takhle zacala chovat., Chces mit do konce zivota skazenej zivot? Uvidis , zabiju te! Rozjebu ti hlavu! Mozek ti vytece. Vsecko ti budu delat. Deti si to vodserou ty vole! Spalim te ty vole! V aute! Cokoliv H. udelam to! To chces? Normalne jenom zkurveny aby sme se normalne bavili!, Aby si prijmula pojebanou vec ty baho“ a zároveň uvádzal jej, že je 24 hodín denne sledovaná, následkom čoho mala strach chodiť sama do práce a do obchodu, pričom v dňoch 8.10.2013 až 10.10.2013 jej zasielal SMS správy z telefónneho čísla XXXX XXX XXX, formulované tak, aby navodzovali dojem, že sú od príslušníkov polície Národnej kriminálnej agentúry (NAKA) a títo ju chcú ochrániť, že už došlo k nejakému ublíženiu na zdraví, že aj jej sa môže niečo stať, že má dať stanovisko lebo ju zoberú z roboty, že pán M. bol v nemocnici, že je potrebné, aby dva dni bývala na adrese dovtedajšieho bývania a podobne a dňa 15.11.2013 o 08,14 hod jej zaslal proti jej vôli mail z adresy a@b.c na adresu a@b.c, v ktorom jej prial všetko najhoršie, aby nikdy nemala deti, rodinu a všetko zlé a ako jej sľúbil tak skončí za čo dá krk, čím vzbudil u menovanej dôvodnú obavu o jej zdravie a život ako aj život a zdravie jej blízkych osôb a podstatným spôsobom zhoršoval kvalitu jej života,

2. dňa 14.10.2013 v čase o 07,15 hodine v areáli firmy K. Z. v V. fyzicky napadol H. F. a to tak, že ju jednou rukou chytil za ústa a druhou za vlasy, následkom čoho spadla na zem, kde jej povedal, že ju nenávidí a uviedol, že na druhej strane cesty je človek, ktorý ju zastrelí, keď bude chcieť utiecť alebo kričať a nikdy ju nenechá na pokoji,

Za to bol odsúdený podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno j) Trestného zákona, § 37 písmeno h) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov nepodmienečne. Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona bol pre výkon tohto trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku súd poškodenú H. F., nar. XX.XX.XXXX v Y., trvale bytom P. č. XX, s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Uvedený rozsudok okresný súd odôvodnil tým (skrátene), že po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní uznal obžalovaného za vinného na tom skutkovom a právnom základe ako je uvedené v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Piešťany, ktorú podal dňa 08.12.2014 na Okresný súd Piešťany pod sp. zn. Pv 118/14.

Svoje rozhodnutie o vine okresný súd oprel najmä o výpovede poškodenej, znalecké dokazovanie z odboru psychológie ohľadne osoby poškodenej aj obžalovaného, ako i o svedecké výpovede, ďalej

výpisy z telefonických hovorov medzi obžalovaným a poškodenou, prepisy správ, listovú komunikáciu medzi obvineným a poškodenou, či e-mail z adresy O. na adresu poškodenej F..

Z výpovede svedkyne a poškodenej H. F. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že s obžalovaným sa spoznala v práci, a začali si vzťah ešte keď bola vydatá. Potom žili v spoločnej domácnosti asi 6 rokov, medzitým sa dva krát rozišli. Bolo to na podnet O., ktorý povedal, že má problémy v práci, a že je to kvôli jej bezpečnosti. Vrátila sa vtedy, keď to on uznal za vhodné. Najskôr bývali v podnájme na Y., potom na adrese k Z.. Keďže jej viackrát povedal, že si nechce založiť rodinu, došlo z jej strany k citovému ochladnutiu a v auguste od neho odišla, bolo to po hádke a bitke. Asi jeden až dva týždne na ňu naliehal, nech sa vráti. Potom jej začal vyvolávať, posielal SMS správy, robil na ňu nátlak, pričom stále nemala pokoj. Vo svojej výpovedi podrobne popísal konanie obžalovaného, ktoré sa premietlo do skutkovej vety napadnutého rozsudku. Do roku 2014 nemala s nikým konflikty, a nikdy sa jej nič takéto nestalo pred konfliktom s O.. Počas spolužitia ju O. dva krát napadol aj fyzicky, jeho vystupovanie voči jej osobe bolo už neúnosné a bála sa.

Znalecké dokazovanie potvrdilo, že obžalovaný pri citových konfliktoch (k akým medzi obžalovaným a poškodenou preukázateľne dochádzalo) pri nemožnosti uskutočniť svoje partnerské predstavy jeho prechádzanie do emočnej lability v histriónskom - teatrálnom a verbálnom - agresívnom správaní - k čomu má sklony. To korešponduje s výpoveďami poškodenej, aj vysvetľuje dôvody jeho chovania k nej. Obžalovaný je egocentricky zameraný, s potrebou javiť sa v lepšom svetle, s extrémne pozitívnymi očakávaniami zo strany druhých ľudí. Agresívne správanie prevažovalo viac - menej na verbálnej úrovni. Výpovede svedkov H., L., Z., F., F., Y., L. a P. mal súd za vierohodné, pretože svedkovia boli riadne poučení a vypovedali zhodne tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní. Ich výpovede navzájom korešpondovali, a boli v zhode aj s ostatnými dôkazmi (či už listinnými alebo znaleckými posudkami). Svedkovia H., L., L., Z. videli negatívne správanie sa obžalovaného voči poškodenej, videli aj obsah SMS správ zasielaných obžalovaným poškodenej, ktoré boli výhražné, agresívne ladené, z čoho bola poškodená na dne, plakala, rozrušovalo ju to. Svedok Y. potvrdil, že musel obžalovaného vyprevadiť z pracoviska poškodenej, pretože bola z neho rozhodená. Neprimerané správanie obžalovaného voči poškodenej vyplynulo aj z výpovedí svedkov G. F., K. F., aj z týchto vyplynulo, že videli výhražné SMS zaslané obžalovaným poškodenej, aj to ako na ne reagovala, že mala z toho problémy jednak v práci, nemohla sa sústrediť, bola plačlivá, vyhľadala pomoc lekára. Ako dôkaz o vine súd použil i zvukové záznamy telefonátu medzi obžalovaným a poškodenou, nahratého poškodenou H. F.. Táto obsahovala vyhrážky obžalovaného smerom k poškodenej, ktoré sa nachádzajú v skutkovej vete napadnutého rozsudku.

Z listinných dôkazov, ktoré zaznamenávajú výpisy telefonických hovorov, prepisy správ, listovú komunikáciu medzi obvineným a poškodenou, či e-mail z adresy O. na adresu poškodenej F. podľa okresného súdu jednoznačne vyplynulo dlhodobé kontaktovanie poškodenej obžalovaným, vydieranie, či vyhrážky z jeho strany.

Naproti tomu svedeckú výpoveď svedka R., že poškodenú nesledoval mal súd za účelovú a nevierohodnú. Aj zo svedeckej výpovede svedka J. vyplynulo, že svoje vozidlo požičiaval rôznym ľuďom, vzhľadom k tomu, že neuviedol ich mená (s odôvodnením, že ich nevie menovať - čo sa javí ako zrejma snaha zatajiť ich), aby súd nemohol prípadných užívateľov vozidiel dopytovať k miestam, na ktorých sa s vozidlom svedka J. pohybovali. Ide o zrejmu snahu svedkov ako kamarátov obžalovaného - pomôcť mu. Ich výpovede vyvrátili ostatní svedkovia, H., L., Z. - ktorí sledovanie poškodenej vozidlami spozorovali.

Taktiež súd neuveril obrane obž. O., nakoľko ním uvádzané skutočnosti o vzťahu s poškodenou, jeho priebehu, ukončení boli vyvrátené nielen jej výpoveďou, ale aj výpoveďami ostatných svedkov, či listinnými dôkazmi a znaleckými posudkami.

Na základe uvedeného skutkového stavu mal okresný súd za dostatočne preukázané, že obžalovaný H. O. svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky zločinu a prečinov tak ako sú uvedené vo výroku napadnutého rozsudku.

Za zbiehajúcu sa trestnú činnosť uložil súd obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Súd zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písmeno j) Trestného zákona, pretože obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný, a jednu priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písmeno h) Trestného zákona, teda že spáchal viac trestných činov. Najprísnejšie trestný čin podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona je so sadbou trestu odňatia slobody na štyri až desať rokov, upravil podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona na štyri roky až trinásť rokov a štyri mesiace. V tejto trestnej sadzbe súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní päť rokov, ktorý zabezpečí nápravu obžalovaného, jeho prevýchovu a zodpovedá aj zásadám generálnej a individuálnej prevencie. Rozhodnutie o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody okresný súd bližšie

neodôvodnil. Vzhľadom k tomu, že na priznanie nárokov na náhradu škody poškodenej by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré by presiahlo rámec trestného konania a neúmerne by ho predĺžilo, odkázal poškodenú súd s nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti uvedenému rozsudku vo výroku o vine aj treste podal obhajca za obžalovaného na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré neskôr písomne odôvodnil podaním zo dňa 24.11.2015. Neskôr, písomným podaním zo dňa 8.3.2016 obhajca obžalovaného doplnil dôvody odvolania.

Podaným odvolaním napadá obžalovaný správnosť výroku o vine aj o treste.

Poukazuje na nezákonnosť dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní a o ktoré opiera prvostupňový súd svoje rozhodnutie. Poškodená, pokiaľ bez prvolenia obžalovaného nahrala 110 telefonických rozhovorov, ktoré sa uskutočnili medzi ňou a obžalovaným a tieto neskôr použila v rámci trestného konania, respektíve ich prehrala nezistenému počtu cudzích osôb (neskôr vypočítaných ako svedkov), porušila tým ustanovenie § 11 a 12 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Rovnako treba posúdiť aj to konanie obžalovanej, ktorým použila 10 MMS správ a 585 SMS správ. Odvolateľ namietá, že v prípade uvedených nahratých telefonických rozhovorov, ako i MMS a SMS správ ide o nezákonne získané dôkazy, ale aj o nezákonný postup zo strany súdu, že takéto dôkazy vyhodnocoval.

Ďalším dôvodom odvolania je, že skutok vo výroku o vine popísaný, nedáva podklad pre záver o naplnení všetkých pojmových znakov skutkových podstát trestných činov, z ktorých spáchania bol obžalovaný uznaný za vineného a to ako po formálnej, tak aj po materiálnej stránke. Súd vinu obžalovaného riadne neposudzoval z hľadiska subsidiarity trestnej represie. Keď vo výroku o vine skutková veta neobsahuje úplný popis skutočností rozhodujúcich pre naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty zločinu a prečinov v zmysle ustanovenia § 163 ods. 3 Trestného poriadku, ide o porušenie práva obžalovaného na spravodlivý proces. Podľa názoru odvolateľa sa súd uspokojil len s neúplným dokazovaním.

Súd podrobnejšie neskúmal obsah obžalovaným zasielaných správ a ich dopadom na poškodenú z hľadiska každej z uvažovaných skutkových podstát, ktoré sa práve v spôsobenom následku viac či menej odlišujú. Nie všetky MMS alebo SMS správy boli spôsobilé naplniť znaky zločinu a dvoch prečinov. Bolo nutné rozlíšiť podľa ich obsahu, ktoré z nich ktorú z uvedených skutkových podstát napĺňajú. Takto súd neuvažoval, takúto selekciu neurobil a potrebnou konkretizáciu rôznych prejavov, výrazov, urážok, či vyhrážok neposudzoval a vôbec ich nepodriadil pod príslušných znak zločinu, alebo niektorého z prečinov. Skutok uvedený v napadnutom rozsudku neobsahuje dostatok podkladov pre záver, že znaky požadované zákonom pre uvedený zločin a prečiny boli naplnené.

Pokiaľ ide o skutok uvedený v bode 2 rozsudku, ktorým súd obžalovaného uznal vinným aj z prečinu výtržníctva, súd ani tento skutok nepopísal tak, že by bolo možné z neho vyvodiť záver, že došlo k naplneniu všetkých pojmových znakov skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Súd vôbec neskúmal, či vzhľadom na intenzitu konania je vôbec možné konanie obžalovaného posudzovať ako fyzické napadnutie poškodenej, pričom z opísaného skutku sa tento záver vyvodiť nedá. Uvedené konanie obžalovaného nemožno kvalifikovať ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona tiež pre nedostatok subjektívnej stránky. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť ako nezákonný a predčasný a vec vrátiť na nové prejednanie a rozhodnutie.

Vo svojom neskoršom písomnom podaní obžalovaný doplnil dôvody svojho odvolania, pričom uviedol, že ohľadne skutku uvedeného pod bodom 2 rozsudku, ktorým uznal prvostupňový súd obžalovaného za vinného zo spáchania prečinu výtržníctva, namietajú, že z napadnutého rozsudku nie je možné zistiť na základe čoho vlastne dospel súd k svojim skutkovým zisteniam a záverom, že k spáchaniu skutku došlo, že tento sa stal spôsobom, ako to vyplýva z jeho rozhodnutia a že tento skutok napĺňa po formálnej i materiálnej stránke zákonné znaky prečinu výtržníctva. Z odôvodnenia rozsudku jasne nevyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia nie je zrejmé, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Obžalovaný ďalej poukazuje na rozpory medzi skutkovými zisteniami prvostupňového súdu a obsahom výpovedí jednotlivých svedkov, ako aj na rozpory medzi obsahom výpovede poškodenej a svedkov, o ktorých výpovede súd oprel svoje zistenia o vine obžalovaného.

Odvolateľ namietá, že došlo k spáchaniu tohto skutku a tiež to, že tento skutok je trestný a vykazuje znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona. Vychádza pritom zo súdnej praxe, podľa

ktorej nie každé fyzické napadnutie občana, aj keď sa ho páchatel' dopustil verejne alebo na mieste prístupnom verejnosti, musí vždy napĺňať skutkovú podstatu uvedeného prečinu a pokiaľ tomu tak malo v tomto konkrétnom prípade byť, zostáva na súde, aby vysvetlil, na základe čoho k tomu došiel a prečo ho posúdil práve tak, ako ho posúdil. Preto je nevyhnutné, aby rozhodnutie prvostupňového súdu ohľadne tohto skutku obsahovalo všetky zákonné náležitosti uvedené v ustanovení § 168 ods. 1 Trestného zákona. Podľa odvolateľa rozhodnutiu prvostupňového súdu tieto náležitosti chýbajú a preto je napadnutý rozsudok nepreskúmateľný, čím sú dané dôvody na jeho zrušenie podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku konkrétne podľa ustanovení písmena b, písm. c) tohto odseku.

Keď ešte závažnejším pochybeniam prvostupňového súdu podľa obžalovaného došlo pri dokazovaní skutku pod bodom 1 napadnutého rozsudku. Hoci súd prevzal do svojho odsudzujúceho rozsudku celý skutok obžaloby aj s konkrétnymi telefónnymi číslami, počtom telefonátov množstvom MMS a SMS správ a s uvedením konkrétnych dní, kedy mali byť tieto uskutočnené, v odôvodnení svojho rozhodnutia neuviedol prečo tak urobil, z čoho vychádzal a na základe čoho došiel k takým skutkovým zisteniam, k akým došiel. Poskytnutie údajov zo spoločnosti Orange Slovensko a.s., ktoré obsahujú označenie telefonických hovorov z obdobia od 1. 8. 2013 do 1. 12. 2013, ktoré sa uskutočnili z telefónnych čísiel obžalovaného na telefónne číslo, ktoré používala poškodená, bolo neoprávnené a neprípustné, pretože sa nejedná o žiadne listinné dôkazy, ako to nesprávne interpretuje v rozhodnutí prvostupňový súd. Ide o dôkaz zabezpečenie vo zvláštnom režime, podobne ako v prípade odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky podľa § 115 Trestného poriadku. Bolo preto povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní postupovať podľa § 115 Trestného poriadku a pokiaľ tomu nedošlo, jedná sa o dôkaz získaný protizákonne, a teda absolútne nepoužiteľný. Postupom súdu v tomto konaní bolo porušené právo obžalovaného na ochranu jeho práva na súkromie, ktoré zahŕňa i údaje o jeho telefónnej prevádzke, konkrétne telefónnych číslach, na ktoré volal, dátum a čas hovoru a doba jeho trvania. Podľa odvolateľa prvostupňový súd nedodržiaval zákonné pravidlá pre odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky a preto dôkazy získané takýmto postupom nadobúdajú protiústavnú povahu. Hoci prvostupňový súd vo svojom rozsudku poukazuje na ustálenú prax Ústavného súdu Českej republiky konkrétne na jeho nález II. US 502/2000, sám z neho pri rozhodovaní nevychádzal a postupoval v absolútnom rozpore s ním. Prvostupňový súd zásadným spôsobom pochybil, keď pripustil, aby evidencia telekomunikačnej prevádzky na číslo listu 74 až 175 asi 196 až 210, bola do spisu zabezpečená, bola podľa § 269 Trestného poriadku v konaní ako listinný dôkaz oboznámená a dokonca sa stala relevantným podkladom pre odsúdenie obžalovaného.

Rovnakej povahy sú aj prepisy SMS správ, ktoré predložila v konaní poškodená, pričom sa prvostupňový súd vôbec nezaoberal posúdením ich správnosti a hodnovernosti. Predložené predpisy správ nie je možné objektívne porovnať a stotožniť ich s originálnymi správami, ktoré mala od obžalovaného poškodená obdržať. V konaní vyšlo najavo, že poškodená ich originálmi v súčasnosti nedisponuje, tieto odstránila, pričom za účelom skúmania dokonca odmietla poskytnúť telefón, ktorý je v konečnom dôsledku vlastníctvom obžalovaného. Obsah SMS správ z predložených poškodenou nepovažuje obžalovaný za pravý, pretože podľa jeho názoru nezodpovedajú skutočnosti a ich obsah bol upravovaný. Odvolateľ žiada, aby sa súd pravosťou týchto správ v konaní náležite znovu zaoberal a z hľadiska vážnych výhrad obžalovaného, ich obsah a tiež možnosti ich použitia v trestnom konaní zákonne posúdil. Prvostupňový súd sa, podľa obžalovaného dopustil pochybenia a tiež v tom, že umožnil použiť zvukovú nahrávku telefonátu medzi obžalovaným a poškodenou, ktorý vyhotovila poškodená bez vedomia a súhlasu žalovaného, v trestnom konaní ako dôkaz. Vykonanie takéhoto dôkazu (prečítanie "údajného" záznamu telefonického hovoru medzi poškodenou obžalovaným) na hlavnom pojednávaní v konečnom dôsledku porušuje základné právo obžalovaného na spravodlivý proces a preto je takýto dôkaz potrebné považovať za neprípustný. Dokazovanie zvukovým záznamom sa malo vykonať v zmysle ustanovenia § 270 ods. 2 Trestného poriadku, k čomu však podľa obžalovaného v prvostupňovom konaní nedošlo. Samotný dôkaz súd vykonal tak, že prehrával záznam telefonického rozhovoru a oboznámili jeho písomný prepis, ktorý do spisu zabezpečila poškodená. Obžalovaný s vykonaním tohto dôkazu od samého začiatku nesúhlasil, namietal a spochybňoval zákonnosť jeho vyhotovenia poškodenou bez jeho vedomia a naviac tvrdí, že nahraté telefonáty nie sú jeho pravými rozhovormi s poškodenou. Súd si neoveroval, či sa jedná skutočne o telefonáty poškodenej s obžalovaným a či predložený prepis telefonických rozhovorov zodpovedá tomu, čo sa nachádza na CD nosiči predloženým poškodenou, čo znamená, že nevykonal stotožnenie zvukového záznamu s predpismi hovorov, ktoré poskytla poškodená. V rámci odstránenia pochybností obžalovaný žiada, aby bolo vykonané stotožnenie zvukového záznamu s predpismi rozhovorov, bola posúdená pravosť nahrávky, ktorú poškodená poskytla a na potvrdenie

zhody jeho hlasu s tým, ktorý sa nachádza na zvukovom zázname bola vykonaná hlasová skúška podľa § 160 Trestného poriadku.

Nesprávnosť postupu prvostupňového súdu obžalovaný vidí aj v tom, že prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní ako dôkaz prečítal výpoveď svedka MUDr. B. z prípravného konania, na ktorého osobnom vypočutí obžalovaný trval. Samotná skutočnosť, že uvedený svedok bol v čase pojednávania liečený a užíval väčšie množstvo liekov, nebolo dôvodom na to aby napriek nesúhlasu obžalovaného súd upustil od osobného vylúchu svedka. Na pojednávaní dňa 2. 2. 2015 prvostupňový súd zamietol všetky návrhy obžalovaného a jeho obhajcu na vypočutie svedkov, ktorých navrhoval predvolať a na preukázanie toho, že nie je pravdou to, čo tvrdí poškodená. Svedkovia vedia potvrdiť nielen to, že poškodená sa nikdy nešťazovala na zlé zaobchádzanie zo strany obžalovaného, ale aj to, že rovnako ona mu posielala rôzne správy a emaily, ktoré obžalovaný v konaní doteraz nepredložil. Postup súdu v konaní, ktorý umožnil a vykonal všetky dôkazy obžaloby, dokonca aj také, ktoré sú v rozpore so zákonom a naopak obžalovanému zabránil vykonať dôkazy všetky ním navrhnuté, považuje odvolateľ za závažné porušenie zásady rovnosti zbraní a kontradiktórnosti konania. Z uvedeného dôvodu obžalovaný navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a o nej rozhodol, pretože prípadné dokazovanie odvolacím súdom by bolo spojené s neprímeranými ťažkosťami, prípadne by mohlo viesť k úplne iným skutkovým záverom, než k akým dospel prvostupňový súd.

Prokurátor sa na hlavnom pojednávaní, po vyhlásení rozsudku vzdal práva podať proti nemu odvolanie.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317, ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd v zmysle § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výrokom rozsudku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal obžalovaný i prokurátor odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu boli teda výroky napadnutého rozsudku o vine a treste. Po preskúmaní odvolací súd zistil, že prvostupňový súd nevykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre zákonné a spravodlivé rozhodnutie, ďalej že konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutých výrokov trpí vadami uvedenými v § 321 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku a tiež preto, že súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

V prvom rade je potrebné poukázať na skutočnosť, že vinu za spáchanie skutku uvedeného v bode 1 rozsudku obžalovaný popiera. Prvostupňový súd svoje zistenia o tom, že obžalovaný spáchal skutok uvedený v bode 1 rozsudku tak oprel najmä o výpoveď poškodenej, ďalej o výpovede vyššie uvedených svedkov, listinné dôkazy a zvukové nahrávky. Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia argumentuje, okrem iného i tým, že neprímerané správanie obžalovaného voči poškodenej

vyplývalo aj z výpovedí tam uvádzaných svedkov. Vo svojom odôvodnení tiež uviedol, že chovanie obžalovaného zasiahlo nielen do súkromného života poškodenej, ale aj do jej pracovného života, kedy ich problémy riešil obžalovaný aj chodením za ňou do práce v pracovnom čase, čo potvrdili kolegovia poškodenej. Je teda zrejmé, že vinu obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného v bode 1 rozsudku vyvodzuje prvostupňový súd i z výpovede svedkov, ktoré majú popisovať správanie sa obžalovaného voči poškodenej, respektíve negatívne dopady, ktoré takéto správanie obžalovaného na poškodenú malo.

Nelogické sa z tohto pohľadu javí rozhodnutie prvostupňového súdu, ktorým tento zamietol návrhy obhajoby na vypočutie svedkov, ktorí podľa obhajoby vedia o spolužití obžalovaného a poškodenej a mali uvádzať skutočnosti, ktoré svedčia v prospech obžalovaného. V odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd uvádza, že tieto návrhy zamietol jednak z dôvodu hospodárnosti trestného konania, ako aj z dôvodu, že vzťah medzi obžalovaným a poškodenou mal súd za dostatočne preukázaný. V situácii, keď vina obžalovaného je vyvodzovaná z viacerých dôkazov a to aj nepriamych, nie je namieste odvolávať sa na hospodárnosť konania, ak majú byť vykonané dôkazy, ktoré môžu relevantným spôsobom spochybniť, prípadne vyvrátiť dôkazy svedčiace proti obžalovanému. Úvaha prvostupňového súdu zvädza k záveru, že tento si nechcel „komplikovať“ dôkaznú situáciu, ktorá svedčila proti obžalovanému. Takýto postup súdu je však v rozpore s princípom kontradiktórnosti súdneho konania a rovnosti zbraní procesných strán, ktorý je významným princípom uplatňovaným v platnom Trestnom poriadku a v konečnom dôsledku znamená porušenie práva obžalovaného na spravodlivý súdny proces. Potreba vykonať dokazovanie i výsluchom obhajobou navrhovaných svedkov je potrebná a o to viac, že skutočnosti, ktoré uvádza prevažná väčšina svedkov, sú aj skutočnosťami sprostredkovanými od poškodenej.

Ďalším z dôkazov, ktorý bol podľa prvostupňového súdu pre rozhodnutie o vine obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného v bode 1 rozsudku, sú nahrávky telefonických rozhovorov medzi obžalovaným a poškodenou, ktoré bez vedomia, respektíve súhlasu obžalovaného zaznamenala poškodená, poskytla orgánom činným v trestnom konaní a ktoré boli v konečnom dôsledku prehraté na hlavnom pojednávaní. Vo vzťahu k zákonnosti týchto dôkazov je potrebné prisvedčiť právnenému názoru prvostupňového súdu, že ich použitie ako dôkazu v konaní pred súdom nie je vylúčené, pričom prvostupňový súd svoj právny názor dostatočným spôsobom vyargumentoval. Pokiaľ však obžalovaný vo svojom odvolaní namieta pravosť týchto zvukových záznamov, respektíve ich autenticitu, je povinnosťou prvostupňového súdu na takéto námietky reagovať a zákonným spôsobom sa s tým vysporiadať, či už vykonaním dokazovania v tomto smere alebo odôvodnením, prečo sa takéto dokazovanie nevykoná a z čoho vyvodzuje hodnovernosť dôkazov. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, že by sa prvostupňový súd nejakým spôsobom vysporiadal s uvedenými námietkami odvolateľa.

I v prípade, že tieto dôkazy majú iba podpornú funkciu oproti ostatným už existujúcim dôkazom, ako to v napadnutom rozsudku uvádza prvostupňový súd, je namieste sa v prvom rade vysporiadať s otázkou, či tieto dôkazy obsahujú skutočnosti, ktoré možno považovať za hodnoverné a o ktoré možno oprieť úvahy o vine a lebo nevine obžalovaného. Je tiež zrejmé, že pravosť (hodnovernosť) týchto dôkazov má vplyv aj na hodnotenie iných dôkazov, ktoré majú svedčiť proti obžalovanému, najmä na výpovede svedkov, keď viacerí svedkovia vychádzali z obsahu telefonátov medzi poškodenou obžalovaným, s ktorými ich poškodená oboznámila. Námietky vo vzťahu k postupu prvostupňového súdu pri oboznamovaní zvukového záznamu podľa ustanovenia § 270 ods. 2 Trestného poriadku sú sčasti opodstatnené. Keďže zvukové záznamy, ktoré súd oboznámil na hlavnom pojednávaní ich prehratím zaznamenala sama poškodená ako súkromná osoba, neprichádza podľa názoru odvolacieho súdu do úvahy, aby bol oboznámený písomný prepis takéhoto záznamu, nakoľko celkom zrejme neexistuje správa o tom, akým spôsobom a kým bol záznam vyhotovený alebo získaný. Uvedený spôsob vykonania dôkazu prichádza do úvahy v prípadoch, ak záznam, ktorého predpis sa na hlavnom pojednávaní oboznamuje, vyhotovil orgán verejnej moci a to na základe oprávnenia, ktorému zákon poskytuje.

Podobne je to i s obsahom SMS správ, ktoré majú dokazovať vinu obžalovaného. Obžalovaný nepovažuje obsah týchto správ za pravý a tvrdí, že ich obsah bol upravovaný. Bude úlohou prvostupňového súdu opätovne sa zaoberať aj týmito námietkami obžalovaného a relevantným spôsobom sa s nimi vysporiadať spôsobom, aký naznačil odvolací súd v súvislosti s telefonickými nahrávkami medzi obžalovaným a poškodenou.

Nemožno však súhlasiť s námietkou odvolateľa, že skutočnosti ohľadne telekomunikačnej prevádzky zistené a poskytnuté orgánom činným v trestnom konaní spoločnosťou Orange Slovensko a.s.,

neboli zistené zákonným spôsobom. Obžalovaný tvrdí, že uvedené informácie mali byť orgánmi činnými v trestnom konaní zabezpečené postupom podľa § 115 Trestného poriadku. Podľa názoru odvolacieho súdu bolo použitie ustanovenia § 116 ods. 2 Trestného poriadku, podľa ktorého sudca pre prípravné konanie vydal príkaz mobilnému operátorovi na zistenie a oznámenie údajov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke, plne v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku. Skutočnosti zistené na základe tohto príkazu sudcu pre prípravné konanie zo dňa 3. 2. 2014 (č. listu 70), možno použiť v trestnom konaní ako zákonný dôkaz. Zaradenie takéhoto výpisu o telekomunikačnej prevádzke do vyšetrovacieho spisu a jeho neskoršie prečítanie na hlavnom pojednávaní ako listinného dôkazu, je v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku. Z hľadiska kategorizácie dôkazu, ide o dôkaz nepriamy, nakoľko priamo nedokazuje vyšetrovanú skutočnosť, teda či obžalovaný v telekomunikačnej prevádzke adresoval poškodenej také vyjadrenia, respektíve vyhrážky, ktorými by mohol naplniť zákonné znaky zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, respektíve prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360 a ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaný tiež vytýka prvostupňovému súdu, že nevykonal výsluch svedka MUDr. U. B. na hlavnom pojednávaní. Prečítanie výpovede tohto svedka z prípravného konania prvostupňový súd odôvodnil dlhodobou zlým zdravotným stavom svedka, ktorý mu neumožňoval zúčastniť sa osobne na hlavnom pojednávaní a vypovedať. Rozhodnutie o spôsobe vykonania tohto dôkazu prvostupňový súd oprel o ustanovenie § 263 a ods. 3 písm. a) Trestného poriadku, teda, že tento svedok ochorel na chorobu, ktorá natrvalo alebo na dlhší čas znemožňuje jej výsluch na hlavnom pojednávaní. Uvedený postup prvostupňový súd oprel najmä o lekársku správu zo dňa 31. 3. 2015, podľa ktorej menovaný svedok „nie je schopný dostaviť sa na pojednávanie v doobedňajších a skorých poobedňajších hodinách. V prípade nevyhnutnej nutnosti vypočutia svedka, prosím, o umožnenie osobitného vypočutia vo večerných hodinách.“ V prípade, že by prvostupňový súd uvedeným spôsobom prečítal výpoveď svedka na hlavnom pojednávaní, hlavné pojednávanie už ďalej neodročoval a dokazovanie by ukončil, mohol by byť tento postup súdu hodnotený ako správny, v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku. Prvostupňový súd však hlavné pojednávanie konané dňa 8.4.2015, na ktorom prečítal výpoveď svedka MUDr. B. niekoľkokrát odročil a to na termín 29.4.2015, neskôr na 3.8.2015, potom na 7.9.2015 a ostatný krát na 30.9. 2015, na ktorom vyhlásil dokazovanie za skončené a tiež vyhlásil napadnutý rozsudok. Obhajca obžalovaného i na hlavnom pojednávaní dňa 30.9.2015 opätovne požiadal o vykonanie dôkazu výsluchom MUDr. B., ktorý prvostupňový súd opätovne zamietol s odôvodnením, že výpoveď menovanej osoby už bola na hlavnom pojednávaní prečítaná. Od prečítania výpovede menovaného svedka na hlavnom pojednávaní dňa 8.4.2015 do skončenia dokazovania dňa 30.9.2015 tak uplynulo obdobie viac ako 5 mesiacov. Podľa názoru odvolacieho súdu bolo vzhľadom na uplynutie dlhšieho časového obdobia povinnosťou prvostupňového súdu skúmať, či nedošlo k zmene situácie ohľadne zdravotného stavu svedka MUDr. B. a či tohto svedka je možné osobne vypočuť na hlavnom pojednávaní tak, ako to žiada obhajoba. Pokiaľ tak prvostupňový súd neurobil, dopustil sa pochybenia, ktoré spolu zapríčinilo, že skutkové zistenia ohľadne viny obžalovaného sú neúplné, respektíve že boli porušeniu ustanovenia Trestného poriadku, ktorými sa má zabezpečiť právo obhajoby.

Vo vzťahu k skutku uvedenému v bode 2 rozsudku, ktorým sa mal obžalovaný dopustiť spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona je potrebné prisvedčiť námietkam odvolateľa, že napadnutý rozsudok vo vzťahu k tomuto trestnému činu nie je riadne odôvodnený a nie je možné z neho jednoznačne zistiť, ktorými dôkazmi malo byť spáchanie trestného činu preukázané a akými úvahami sa súd spravoval, keď došiel pri hodnotení dôkazov k záveru o vine obžalovaného. V tomto bode je napadnutý rozsudok nepreskúmateľný pre nedostatok odôvodnenia.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, zistené pri prieskume napadnutého rozsudku, musel odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Úlohou súdu I. stupňa bude jednak doplniť dokazovanie vo vyššie uvedenom smere a to v rozsahu, ktorý je potrebný na rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Trestného poriadku, ako i dostatočným spôsobom sa vysporiadať s námietkami obhajoby a vykonať dokazovanie spôsobom, ktorý bude rešpektovať najmä princípy kontradiktórnosti konania, zásady rovnosti zbraní procesných strán, aby bolo obžalovanému garantované právo na spravodlivý súdny proces.

V neposlednom rade bude potrebné odôvodniť rozhodnutie spôsobom, ktorý bude preskúmateľný v rámci konania o riadnych opravných prostriedkoch.

Nakoľko doplnenie dokazovania, ktorého potrebu zistil odvolací súd, by bolo spojené s neprímeranými ťažkosťami, respektíve by mohlo viesť k iným skutkovým zisteniam, bolo potrebné vec vrátiť súdu I. stupňa v zmysle ustanovenia § 322 ods. 1 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.